

«Veig el futur de l'Església amb esperança i confiança»

Després de recuperar-se de greus problemes de salut en què va veure la mort «de molt a prop», reflexiona sobre el paper de l'Església en la societat actual i la llavor que ha deixat en les parròquies per les que ha passat

Vostè, fa pocs mesos, visqué, com Jesús, una Setmana Santa: un Diumenge de Rams, un divendres de Crucifixió i un diumenge de resurrecció...La Setmana Santa forma una unitat de què, quan s'ha viscut, es recorda sobretot la Pasqua. Per a mi van ser uns mesos complicats, tot i que, d'una part, no me'n recordo. No ens podem comparar a Jesús, però sí que ha de ser el nostre punt de referència i company de camí en els diferents moments de la vida. En una etapa difícil com la que vaig passar, és ben necessari experimentar la seva presència com el Bon Samarità per excel·lència.Com es troba? En tragué alguna cosa positiva, d'aquella dura experiència?Estic molt agraït de la salut que he pogut recuperar i, després d'una situació tan crítica, cal cuidar aquest regal rebut. Els quatre mesos passats en els centres sanitaris han esdevingut una veritable escola de vida, no pels coneixements adquirits sinó pels testimonis rebuts. Professionals de la salut que, amb la seva bona tasca, són uns autèntics campions amb els quals he compartit molta sintonia i estima; companys capellans que fan un generós servei en aquests centres; familiars que han estat presents minut a minut; voluntaris carregats de generositat i moltes persones compartint el sofriment, l'estimació i la pregària. Després d'aquesta experiència, les paraules sobren i els fets parlen. La vida és un regal que cal agrair i donar amb generositat.Algunes persones que l'assistiren durant aquell temps parlen, en relació amb la seva recuperació, d'un autèntic miracle.Crec que la vida de tota persona és un miracle i quan aquesta vida experimenta un risc es valora més el que tenim. Ajudat per bons professionals, estic content de la ràpida recuperació i agraeixo a Déu la força i ajuda que m'ha donat. No puc oblidar persones que no han pogut acabar el seu camí de recuperació com esperaven.El 15 de desembre del 2024 celebrà el cinquantè aniversari de la seva ordenació presbiteral. Què és el que agraeix més d'aquesta llarga etapa de servei en diferents parròquies del bisbat?Agraeixo sobretot no haver perdut la pau, la confiança i l'esperança. La pau per a fer camí amb tothom sense prejudicis, amb ganes d'aprendre i de compartir; la pau que Jesús donava a mans plenes i que nosaltres podem donar amb moltes limitacions i febleses. La confiança en Jesús, que, com amb els deixebles del primer moment, convida i acompanya, en un món que, amb tots els aspectes negatius i positius, és el que ens ha tocat de viure i és el que Déu estima. Tantes persones i comunitats parroquials amb qui hem fet camí junts i que han deixat una fonda petjada en la meva vida. L'esperança que les llavors sembrades donaran el seu fruit, que les noves generacions trobaran eines per a continuar la tasca. L'esperança que hi ha molt a fer, que les plantes treuen nous brots i que la vida té projecció d'eternitat.Continua exercint de prevere?D'acord amb el bisbe Octavi i després d'una serena reflexió, per motius d'edat i de limitacions de salut he deixat les responsabilitats parroquials i he passat a col·laborar amb el nou rector del Mercadal, mossèn Joan Soler. Aquest relleu, crec que ha estat encertat i representa una bona ocasió per a oferir una ajuda segons les necessitats parroquials i les meves possibilitats.Què li diria, al papa Lleó XIV, si tingués ocasió de parlar-hi?No li diria res. Li faria una abraçada expressant-li el meu respecte, la unió en la fe dels apòstols i l'ajuda en la pregària.Com veu el futur de l'Església al nostre país?Amb esperança i confiança. L'esperança que la vida de les persones i de les comunitats es va renovant tot descobrint i donant resposta a les noves situacions. La confiança que els qui tenen responsabilitats sabran encertar el camí amb el seu bon servei i amb l'ajuda del Senyor.Si depengués de vostè que l'Església pogués fer algun canvi, quin seria?No vull tenir la pretensió de donar lliçons i fer llistes dels canvis que es podrien fer. Els canvis no han de ser només de coses externes, sinó saber llegir i viure l'evangelí d'acord amb les noves situacions i realitats.Amb quina o quines paraules resumiria la seva etapa, fins ara, com a prevere?Estic content i agraït d'aquesta llarga etapa de prevere. Amb les meves limitacions, he intentat de respondre al que m'ha demanat l'Església diocesana, en les diferents parròquies i en els grups i persones amb qui ens hem trobat. Com deia en la missa del dia de la

celebració dels cinquanta anys de capellà, en tot moment cal anar sumant les moltes petjades que Déu i els altres han deixat en la nostra vida. Les millors lliçons arriben amb els grans testimonis que vas trobant. Crec que és Déu qui ens posa en el començament del camí amb l'ajuda de moltes persones i circumstàncies. Deixem-ho a les seves mans; només puc dir que val la pena. Què li diria, a aquell jove, mossèn Miquel Ramió? Que ser jove és un regal, i ser vell, també. Que es posi a caminar i anirà descobrint el sentit del compromís. Que no miri enrere ni tingui por. Què li diria, a un noi que es plantegés de rebre l'orde sacerdotal? El que dic tot sovint als seminaristes i bons companys, en Lluç i en Marçal. I també a mossèn Jean-Baptiste i mossèn Luc, els capellans joves del Togo (Àfrica) amb qui compartim la feina i l'amistat: gràcies pel vostre testimoni i endavant! Per cert, què fa en «Pau», el colom que recollí durant la pandèmia? Està bé. Aquest colom blanc, rescatat en la foscor de la pandèmia, va ser per a mi un signe de llum i pau. Què li ha ensenyat la vida, fins ara? Que val la pena de viure-la i que és un mitjà per a intentar fer el bé. Si pogués convidar deu persones, de qualsevol època, a dinar a casa seva, en qui pensaria primer? En els meus estimats pares i en el bisbe Jaume Camprodon. El P. Hilari Raguer afirmava que veia la mort amb curiositat. Com la veu vostè? L'he vista molt de prop, amb molta pau i esperança.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/girona/2026/04/04/veig-futur-l-esglesia-amb-128619811.html>